

Dzieło otwarte

W wystawie uczestniczą artyści, którzy razem studiowali i w tym samym czasie uzyskali dyplomy w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Ich twórczość rozwijała się równolegle ze światowymi tendencjami w sztuce, wchłaniając nowe zjawiska. Współcześnie wystawiający to głównie wykładowcy ASP w Łodzi i innych uczelni artystycznych.

(...) W powszechnym mniemaniu sztuka to strefa zamknięta, dostępna jedynie tym, którzy znają „klucz interpretacyjny” i co więcej, nie zamierzają się tym szyfrem dzielić z innymi. Otóż dzieło sztuki nie jest rebusem do rozwiązania, zagadką, po której czeka nagroda. Jest czymś więcej. Jest tajemnicą w świecie pięcioletniej rzeczywistości. To my, artyści, jesteśmy jej twórcami. Rozrywając jednoznaczność relacji z realną codziennością, stwarzamy świat nierzeczywisty, różny od niej. W tym przeistoczeniu wyposażamy go w to, czego nie można do końca zrozumieć i zdefiniować, co wymyka się i ciągle prowokuje naszą uwagę. Praca artysty nie daje się nazwać, jest zmienna i ulotna jak myśl zapisana w powietrzu. To „coś”, ten magiczny „gen” zaklęty w dziele sprawia, że pragniemy bezustannie do niego wracać, wplątani w hipnotyczną sieć ciągle zmieniających się skojarzeń i niewyczerpanych interpretacji – nie chcemy się od niego uwolnić. W tym sensie każde DZIEŁO jest OTWARTE, OPERA APERTA, zostaje zinterpretowane jako pewna niedookreśloność, wieloznaczność przekazu, obszar swobody pozostawiony odbiorcy (...)

Umberto Eco